

NHỚ MẸ NGUYỆT

Đây không phải là thơ
Là những dòng tự sự
Nói về một người nữ
Được gọi là mẹ NGUYỆT

Tôi xin gọi là mẹ
Vi tóc mẹ bạc nhiều
Chúng tôi được thương yêu
Trong vòng tay của mẹ

Mẹ làm y tá trường
Làm việc rất lâu năm
Thương tụi tôi như con
Hết lòng khi đau bệnh

Vào trường lúc còn thơ
Hay ốm đau bệnh hoạn
Lúc trái gió trở trời
Chỉ nhờ vào mẹ NGUYỆT

Nhớ năm con bị sốt
Năm bệnh xá bảy ngày
Không ăn uống gì được
Mẹ nấu cháo bón cho

Có lần bị hạch to
Chỉ nằm rên một chỗ
Di chuyển thật là khổ
Mẹ dắt dìu đi tiêu

Nhớ lần ham đá bóng
Bị trật khớp dây chằng
Cái cẳng nó sưng to
Mẹ ân cần xoa bóp

Rồi lần viêm phé quản
Ho suốt cả đêm thâu
Mẹ có ngủ được đâu
Thức cả đêm chuyen nước

Có lần bị ngộp thờ
Ngực tức quá mẹ oi
Mẹ chuyen con đi viện
Canh con suốt ngày đêm

Nhớ đợt con bị đòn
Hai mông sưng bầm tím
Mẹ vừa rửa vừa kinh:
“Sao con ngu vậy con?”

Tắm thân gầy cằn cõi
Nhưng trái tim bao la
Biết thương yêu con trẻ
Hơn chính bản thân mình

Nhiều việc tốt mẹ làm
Con đây không kể hết
Xin dành một khoang tim
Thờ riêng cho mẹ NGUYỆT

Trà Kim Ngọc